

Lov for Grønland om ægteskabs indgåelse og opløsning.

Kapitel I.

Om forlovelse.

§ 1.

Hæves en forlovelse under sådanne forhold, at skylden for ophævelsen må antages væsentlig at påhvile den ene part, er denne pligtig at yde sin forlovede erstatning for tab, der er lidt ved de forholdsregler, som med føje er truffet med det forestående ægteskab for øje.

§ 2.

Besvangrer en mand sin forlovede, og hæves forlovelsen derefter under sådanne forhold, at han må antages væsentlig at bære skylden for ophævelsen, skal han betale hende en passende erstatning for den derved forvoldte forstyrrelse i hendes stilling og forhold.

§ 3.

Den, som ifølge §§ 7 og 8 skal have samtykke til at indgå ægteskab, skal ikke være erstatningspligtig i henhold til § 1, når han ikke har haft sådant samtykke til forlovelsen.

Ikke heller kan der pålægges en mand erstatning efter § 2, medmindre han ved besvangrelsen var fyldt 21 år.

§ 4.

Sag i henhold til §§ 1 og 2 må være rejst inden 1 år efter forlovelsens ophævelse.

§ 5.

Tilsagn om en formueydelse som erstatning for senere ophævelse af en forlovelse er uforbindende.

Kapitel II.

Om betingelserne for ægteskab.

§ 6.

Mand under 21 år eller kvinde under 18 år må ikke indgå ægteskab, dog at undtagelse

herfra kan meddeles af landshøvdingen. Er manden fyldt 20 år eller kvinden fyldt 17 år, kan undtagelse meddeles af præsten.

§ 7.

Den, som er under 21 år og ikke tidligere har været gift, må ikke indgå ægteskab uden forældrenes samtykke.

Er den ene af forældrene død eller sindssyg eller åndssvag, eller er han uden del i forældremyndigheden, eller ville hans erklæring ikke kunne indhentes uden særlig vanskelighed eller forhaling, skal den andens samtykke være tilstrækkeligt. Gælder det anførte begge forældrene, kræves samtykke til ægteskabet fra værge eller kurator.

§ 8.

Den, som er gjort umyndig, må ikke indgå ægteskab uden værgens samtykke.

§ 9.

Nægtes samtykke i de tilfælde, som nævnes i §§ 7 og 8, kan overøvrigheden på begæring give tilladelse til ægteskabet, hvis der ikke er skellig grund til nægtelsen.

§ 10.

Den, som er sindssyg, åndssvag, psykopat i højere grad eller kronisk alkoholist, må ikke indgå ægteskab uden dertil af landshøvdingen meddelt tilladelse. Det samme gælder epileptikere med jævnlige anfald eller med udtalte psykiske forandringer.

Tilladelsen kan betinges af, at den pågældende lader sig underkaste sterilisation.

§ 11.

Den, som lider af kønssygdom, der endnu frembyder fare for smitte, må ikke indgå ægteskab.

§ 12.

Ægteskab må ikke indgås mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linie eller mellem søskende.